

разведе около тѣхъ, и много имаше на поле-то и сички-тѣ бѣхъ сухи. И дѣхъ-а ми рече: сыне человеческій шжтз ли да оживѣжтз тѣзи кости! и рекохъ: господи Боже ты знаешъ. И пакъ ми рече: сыне человеческій, пророкувай за тѣзи кости и имъ речи: сухи кости, чѣйте господня-тъ рѣчь, ето говори адонаи господь на тѣзи кости: дѣхъ животный ще вѣхънѣхъ въ васъ, и ще ви дамъ жи-лы, и ще тѣрѣхъ на васъ мясо, и ще вы обложѣхъ съ кожѣхъ, и ще ви дамъ дѣхъ-а си, и ще оживѣете, и ще разумѣете, че азъ съмъ господь. И прорекохъ, както ми заповѣда Богъ, и като хѣртѣвахъ, зачѣмъ гласъ и земля-та съ потърси, и зафанахъ да съ събиратъ кости-тѣ една съ другѣхъ, съкла съ своимъ-тъ ставицѣхъ; и видѣхъ, и излѣзохъ по тѣхъ жи-ли, и мясо расташе, и ловаше съ по тѣхъ кожа, но въ тѣхъ не маше дѣхъ. И зачѣхъ гласъ: про-рокувай за дѣхъ, пророкувай сыне человеческій, кажи дѣхъ: тѣи казва Адонаи господь: отъ четиры вѣтра дойди дѣше, и дѣхни на тѣзи мрътвы да оживѣжтз. И пророкувахъ както ми заповѣда господь, и влѣзе въ тѣхъ дѣхъ животный, и оживѣхъ сички-тѣ и станахъ на крака, — сборъ великій.”

И апостолъ Павелъ, кой-то е съкадѣ, гдѣто съ приказва за раны-тѣ господны, моли ны да съ очистимъ отъ вѣтхѣй-а квасъ на пакость-та и лѣкаство-то и да празнуваме съ прѣсность на истинна-та и чистота-та, за да прѣемнемъ съ вѣрѣ обреченнаго дѣха.